

ת"פ 38633/01/23 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד אחמד יאסין (עציר)

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 38633-01-23 מדינת ישראל נ' יאסין(עציר)

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד ליאור בר עמי

נגד

אחמד יאסין (עציר) הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד עלא תילאווי

גזר דין

הודאת הנאשם; הסדר הטיעון

1. הנאשם, יליד 1998, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון שבא לאחר הליך גישור שהתנהל לפניו, בעבירות של **כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק**, לפי סעיף 12(א) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; **גניבת רכב בצוותא**, לפי סעיף 413ב' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 יחד עם סעיף 29(א) לחוק; **נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא)**, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961; **נהיגה ברכב ללא ביטוח**, לפי סעיף 2א' לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970; ו**נהיגה פוחזת של רכב**, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.

2. על פי העובדות, ביום 9.1.23 בשעה 02:57 הגיע הנאשם, תושב האזור, לרח' הגליל 25 בכפר-סבא, יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה. במקום חנה רכב מסוג קיה. בנסיבות אלו, פרצו האחרים לרכב באמצעות החדרת חפץ חד במסגרת החלון, והניעו את הרכב בדרך שאינה ידועה למאשימה. הנאשם עלה על הרכב ונסע מהמקום כשהוא נוהג בו. בנסיבות אלה, נגרמה לרכב חבלה בדמות פירוק סוויץ' ועקירת פלסטיקה מתחת להגה.

משהבחין שוטר ברכב כשהוא נוסע בכביש 55, ביקש מהנאשם לעמוד בצד. משהנאשם לא הבין את השוטר, חסם את הרכב באמצעות הניידת. הנאשם עקף את הניידת כשהוא נוהג ברכב ונמלט מהמקום לכיוון מזרח כשהניידת נוסעת

עמוד 1

בעקבותיו. התנהל מרדף אחר הנאשם כשהוא נוהג ברכב ומשהתקרב לצומת נווה ימין, עמדו רכב קיה ורכב ניסן ברמזור אדום, כשהם עומדים בנתיב ליד נתיב. הנאשם המשיך בנסיעתו המהירה כשהוא עובר בין הרכבים וחוצה צומת ברמזור אדום. בנסיבות אלה, התנגש הנאשם באמצעות חלקו הקדמי של הרכב ברכב הקיה, בו נהג אותה עת בנימין וולוסקי כשעמו אשתו ותינוק. כמו כן, התנגש הנאשם ברכב הניסן בו נהג אותה עת דרבה ביינסיין. בהמשך, התהפך הנאשם בעודו נוהג ברכב על צידו וחזר לעמוד על גלגליו כשהוא על אי תנועה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו לכלי הרכב נזקים בדמות פגיעות פח על פני חלקים נרחבים, ניפוץ זכוכיות וכריות אוויר נפתחו. לרכב הקיה נגרמו חבלות בדמות נזקי פח ובנימין ונוסעי הקיה פונו לקבלת טיפול בבית חולים. גם לרכב הניסן נגרמו חבלות פח, שבירת זכוכיות ותקר בגלגל, ולדרבה נגרמו חבלות בדמות כאבים בברך ובגב, והוא פונה לבית חולים ונזקק לטיפול רפואי.

3. הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים כלל תיקון כתב האישום. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו.

טיעוני ב"כ הצדדים

4. ב"כ המאשימה הפנה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם. לחומרא ציין שהנאשם נכנס לארץ שלא כדין, יחד עם אחרים אשר התפרצו לרכב, והוא נהג בו מיד לאחר מכן במטרה לגנובו. לדבריו, מדובר בעבירות שהפכו זה מכבר ל"מכת מדינה", עבירות אשר פוגעות בקניינים של האזרחים, קלות לביצוע וקשות לאכיפה, ובשל העובדה שהתופעה נפוצה משלמים האזרחים פרמיות ביטוח הולכות וגבוהות. כמו כן, טען שהעבירות בוצעו עבור בצע כסף, ועל כן, יש להכביד את היד על מבצעה. לענין העבירה שעניינה נהיגה פוחזת, הפנה התובע לעובדה שהנאשם נמלט מניידת משטרה, סיכן את השוטרים ואת המשתמשים בדרך, עבר ברמזור אדום אגב גרימת תאונת דרכים, והמעורבים פונו לבית חולים ונגרמו נזקים לכלי הרכב. לדבריו, לאחרונה רבו המקרים בהם עבריינים נמלטים מהמשטרה בנהיגה פרועה וגורמים לנזקים, כשבמקרים אחדים נגרמו גם פציעות ואבדות בנפש. התובע עתר לקביעת מתחם הנע בין 20 ל-36 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים. את עונשו של הנאשם, נעדר עבר פלילי אשר הודה במסגרת הליך גישור ונטל אחריות, ביקש למקם מעל לתחתית נמתחם לו עתר, כך שייגזרו על הנאשם 23 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי למתלוננים. התובע הפנה לפסיקה.

5. ב"כ הנאשם הפנה לעובדה שאחרים הם שפרצו לרכב ולא הנאשם, והאחרים גם שגרמו לנזק ברכב שנגנב. הנאשם בחור צעיר כבן 25, למד סיעוד והוכשר כאח מוסמך, נגרר אחר אחרים שביקשו ממנו להעביר רכב גנוב לשטחי האזור. בשל הסיטואציה המבהילה אליה נקלע, ניסה להיכנס עם הרכב בין שני כלי רכב שעמדו ברמזור אדום ולא הצליח. רכבו התהפך ונעצר במקום. הוא נחבל כתוצאה מהאירוע והמאשימה לא פירטה את סוג הטיפול שקיבלו האחרים ולכן, יש להניח שהטיפול היה קל. הסיניגור טען שיש לערוך מידרג בעבירות גניבות הרכב והנהיגה הפוחזת, כך שהמקרה שלפנינו אינו ברף חומרה גבוה. ההתפרצות לרכב בוצעה על ידי אחרים, שלא בתחכום או באמצעות מיכשור אלקטרוני, והמרדף שנערך אחרי הנאשם היה קצר מאוד ולא גרם לנזקים חמורים. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. לדבריו, במקרה זה יש לשקול לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, זאת נוכח הודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, נטילת האחריות והעובדה שהנאשם עובד כאח בבית חולים ומעונין לשוב לעבודתו ולחזור למוטב לאחר שהפנים הטעות החד פעמית שעשה. הסיניגור הפנה לפסיקה.

דין והכרעה

6. מעשיו של הנאשם חמורים. הוא פגע בשורה ארוכה של ערכים חברתיים מוגנים, ובהם - זכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה ולהעבירם תחת מסגרת בטחונית; הגנה על רכושם של אזרחי המדינה וזכות הקנין שלהם; שמירה על הבטחון האישי של אזרחי המדינה; מניעת התלקחות אירוע אלים כתוצאה ממפגש אקראי של אזרח עם גנבי הרכב; ומניעת נזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מתופעת גניבת כלי הרכב, דוגמת התייקרות פרמיות הביטוח. הנאשם פגע בערכים חברתיים מוגנים נוספים, דוגמת שמירה על ערך קדושת החיים; מניעת סיכון המשתמשים בדרך; וציות לשוטרים הממלאים תפקידם כדין ושמירה על שלטון החוק.

7. מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה שהנאשם פגע בערכים החברתיים המוגנים במידה שאינה מועטה. הנאשם נכנס לישראל שלא כדין, הגיע יחד עם אחרים לרכב הגנוב, ואף אם לא מיוחסת לו עבירה של קשירת קשר או עבירה של התפרצות לרכב בצוותא חדא, הרי שלנגד עיניו התבצעה עבירת ההתפרצות על ידי האחרים, כאשר הם מצוידים בחפץ וגורמים לרכב הגנוב נזק, ומיד הוא נכנס לרכב, התיישב בתא הנהג ופתח בנהיגה, כשהוא אינו מורשה לנהיגה וללא תעודת ביטוח. דהיינו, הנאשם - בניגוד לשוהים בלתי חוקיים רבים אחרים - לא נכנס לישראל שלא כדין כדי לשבור שבר, כי אם לגנוב רכב ולהעבירו לשטחי האזור.

גם העבירה של נהיגה פוחזת ברכב היתה משופעת בנסיבות מחמירות - כאמור, הנאשם נהג כשהוא אינו מורשה לנהיגה, וככזה, אין לו את המיומנויות הנדרשות לנהיגה; הנאשם עקף נידת שביצעה מחסום; המשיך בנסיעה כשהניידת דולקת בעקבותיו; נכנס בנסיעה מהירה בין שני כלי רכב שעמדו ברמזור אדום; התנגש בהם; עבר את הצומת ברמזור אדום והתהפך על אי תנועה. הנזקים שנגרמו למשתמשים בדרך, כמו גם לכלי הרכב, מהווים אף הם נסיבה לחומרא - שלושה נוסעים, בהם תינוק, פונו לבית חולים לקבלת טיפול, ושלושת כלי הרכב ניזוקו.

8. מנגד, ייאמר שאכן הנאשם לא נטל חלק פעיל בגניבת הרכב; הוא לא הואשם בקשירת קשר; הוא לא החזיק בכלי פריצה; הוא לא גרם בעצמו לנזק הראשוני ברכב הגנוב; והגניבה בוצעה ללא תחכום רב וללא ציוד "חכם" דוגמת מחשבי רכב או מפתחות יעודיים. משלא הוגשו תעודות רפואיות ההנחה שלא נגרמו נזקים חמורים למעורבים בתאונת הדרכים או כאלה שהצריכו טיפול רפואי מסובך.

9. על תופעת גניבות כלי הרכב - בין בחבורות ובין על ידי יחידים, בין בתחכום ובין בפשטות, בין כאשר נהג הרכב הגנוב נמלט והמרדף ארוך, מסכן חיי אדם, כולל מעבר ברמזורים אדומים, נהיגה בשול, נהיגה במסלולים הנגדיים וגרימת תאונת דרכים, ובין שהמרדף קצר מאוד ושאינו כולל סיכון חיי אדם - עמדו בתי המשפט בפסקי דין רבים מספור, ודי להפנות לפסיקה העניפה אותה הגישו ב"כ הצדדים. ואולם, נראה שאין חולק שמדובר בעבירות שהפכו זה מכבר ל"מכת מדינה", קלות מאוד לביצוע וקשות לאכיפה, המרדפים הפכו יותר תעוזתניים ומסכני חיי אדם (עד גרימת נזקים גופניים חמורים, ולעיתים, אף מוות), ונקבע שיש להחמיר בענישה (ע"פ 5953/22 **מדינת ישראל נ' גאזי עדוי** (2.2.23). כך, בע"פ 1919/22 **עדי מקדשי נ' מדינת ישראל** (2.8.22) התייחס בית המשפט העליון לתופעה המסוכנת של גנבי רכבים הנמלטים מניידות משטרה ולסיכון הממשי שנגרם לשוטרים ולמשתמשים בדרך כתוצאה ממרדפים שמתבצעים אחריהם, סיכון שלא אחת מתמש ומביא, למרבה הצער, לפגיעה בגוף ובנפש -

"חלפו השנים, והמרדף הפך לאירוע "אזרחי" כמעט שגרתי, שבמהלכו אדם נמלט ברכבו מפני ניידות המשטרה הדולקות אחריו. אין צורך להכביר מילים על אודות הסכנה הכרוכה במרדף. סכנה לעוברי אורח

ולמשתמשים בכביש, וסכנה לשוטרים - הן אלה שדולקים אחר הרכב הנמלט והן אלה שפורסים מחסום כדי לסגור בעד הרכב הנמלט, ולמרבה הצער, אך לאחרונה קיפחו שוטרים את חייהם בעקבות ניסיונות הימלטות ומרדף. כאשר שוטר מורה לאדם לעצור בשולי הדרך - יש לעצור. כך, חלק ופשוט. כאשר אדם נמלט תוך כדי מרדף, הוא מעיד על עצמו שהוא נכון לסכן חיי אדם, ובשפת הרחוב "הוא לא רואה ממטר", והעיקר מבחינתו הוא למלט את עצמו".

10. בהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים המוגנים ובמידת הפגיעה בהם, ובמדיניות הענישה הנוהגת כעולה, בין היתר, מהפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים, **אני קובע שמתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.**

11. טיעוניו של ב"כ הנאשם לפיהם הנאשם צעיר כבן 25, נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא, אח מוסמך (הוגשו תעודות שאין לי כל סיבה לפקפק בהן, וזאת חרף התנגדותו של ב"כ המאשימה), הודה בהזדמנות הראשונה, התחרט, מכה על חטא על שיקול דעתו הלקוי בכך שהסכים לחבור לאחרים ולהעביר רכב גנוב לשטחי האזור - אין בהם כדי להביא לחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, אך בהחלט יש בהם כדי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש אותו קבעתי.

12. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר למין יום מעצרו, 25.12.22.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת רכוש, וכן עבירה של נהיגה פוחזת של רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה בזמן פסילה.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה של כניסה לישראל שלא כדן ונהיגה ללא ביטוח.

ד. פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה למשך 12 חודשים, החל מיום שחרורו.

ה. 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה פוחזת של רכב.

ו. פיצוי לכל אחד מנפגעי העבירה - מרדכי ציוני, בנימין וולוסקי ודרבה ביינסין - בסך 1,500 ₪ כל אחד, לתשלום עד ולא יאוחר מיום 15.9.23.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשפ"ג, 05 יוני 2023, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובא-כוחו, עו"ד אמל יחיא, אשר תרגמה לשפה הערבית.

